

Til § 64.

Bestemmelserne om privat dagpleje er udskilt fra bestemmelserne om familiepleje, jfr. den gældende lovs §§ 43 og 44. De hensyn, der skal tages ved bedømmelsen af plejeforhold, hvor barnet kun passes en del af dagen, er af anden art end, hvor det drejer sig om fuldt ophold. Det er derfor anset for systematisk bedre at placere reglerne om dagpleje i tilslutning til bestemmelserne om daginstitutioner og bestemmelserne om familiepleje i sammenhæng med reglerne om børne- og ungdomshjem.

Der henvises i øvrigt om begrænsning af krav om plejetilladelse og om tilsyn til bemærkningerne i afsnit III. 5. c.

Om betingelserne for at få tilladelse til dagpleje er alene angivet, at forholdene skal være opdragelsesmæssigt og sundhedsmæssigt forsvarlige. Det forudsættes herved, at der i administrative bestemmelser gives mere detaljerede regler om, hvad der må kræves i de enkelte tilfælde. Der må således fastsættes forskellige regler og anlægges forskellige synspunkter, eftersom der er tale om spædbørn, børn i børnehaveralderen eller skolebørn.

Stk. 2 svarer til den hidtil gældende praksis, hvor efter plejeforhold, der omfatter mere end 7 børn, må have godkendelse fra direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen som egentlig institution, jfr. § 76.

Anke af børne- og ungdomsværnets afgørelser om plejetilladelse skal efter forslaget rettes til landsnævnet, jfr. de almindelige bemærkninger i afsnit III. 3.

Til §§ 65-68.

Bestemmelserne svarer til reglerne i den gældende lovs §§ 55, 56, stk. 3, og § 57. Der er dog foretaget følgende realitetsændringer:

1. Efter den gældende lovs § 55, stk. 1, 1. punktum, er anerkendelsen af en institution en betingelse for, at den kan oppebære offentligt tilskud, og for at børn kan henvises til institutionen af børneværnet. Det er imidlertid kun en meget lille del af børnene i institutionerne, der er henvist af børne- og ungdomsværnene, og det kan ikke længere anses for påkrævet at kræve anerkendelse for henvisning af et barn, idet børne- og ungdomsværnet på anden måde kan forvisse sig om, at disse er forsvarlige som anbringelsessteder for de pågældende børn. Dette synspunkt har fundet udtryk i § 65, stk. 1.

2. Adgangen til at anerkende fritidsklubber og ungdomsklubber er begrænset i overensstemmelse med statsministeriets bekendtgørelse nr. 296 af 25. september 1961 om overførelse af visse forretningsområder fra socialministeriet til undervisningsministeriet og den mellem de to ministerier i tilknytning

hertil indgåede aftale. Herefter overgik de i henhold til forsorgsloven (loven om børne- og ungdomsforsorg) anerkendte fritidsforanstaltninger, der i eftermiddagstimerne drives på en skole for skolens elever i nær tilknytning til skolens ledelse, de såkaldte skoleklubber, til undervisningsministeriets forretningsområde. Undervisningsministeren vil fremsætte lovforslag, der skaber fornøden hjemmel til at anerkende og yde tilskud til disse klubber.

De ungdomsklubber, der allerede var anerkendt henholdsvis efter loven om ungdomsskoler og aftenskoler m. v. og loven om børne- og ungdomsforsorg, skulle forblive under det respektive ministeriums område. Fremtidige anerkendelser af ungdomsklubber skulle ske efter loven om børne- og ungdomsforsorg, når der er tale om klubber, der drives kombineret med andre forebyggende institutioner (daginstitutioner) under socialministeriet, eller klubber, der overvejende forfølger et socialt forebyggende formål, hvorved et samarbejde med børne- og ungdomsforsorgens institutioner m. v. forudsættes. I alle andre tilfælde anerkendes ungdomsklubber efter ungdomsskoleloven.

Dette lovforslag tilsigter at lovfæste denne ordning for så vidt angår socialministeriets område. Det praktiske samarbejde om forhold vedrørende ungdomsklubberne i henhold til de to lovgivninger varetages af et af de 2 ministerier nedsat kontaktudvalg.

3. Legesteder er optaget blandt de institutioner, der kan anerkendes som tilskudsberettigede. I 1958 indførtes adgang til at yde tilskud af socialministerens rådighedssum i henhold til den gældende lovs § 56, stk. 4, til legesteder, der opfylder kravene om en rimelig standard, og som dækker et social-pædagogisk behov.

Det er nu anset for rigtigst, at disse institutioner får mulighed for samme faste økonomiske grundlag at arbejde på som andre daginstitutioner.

4. Om anerkendelse af formidling af privat dagpleje, jfr. § 65, stk. 2, henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit III. 9.

5. Medens anerkendelsen efter gældende lov meddeles med en bestemt person som leder og for bestemte lokaler, således at den skal fornyes ved lederskifte eller flytning til andre lokaler, foreslås anerkendelsen efter henstilling fra Børnesagens Fællesråd meddelt selve institutionen. Det er dog fortsat en forudsætning for anerkendelsen, at institutionernes bestyrelse, leder, vedtægt og lokaler godkendes, jfr. § 66, stk. 2.

6. De nærmere regler om bestyrelsens sammensætning, jfr. den gældende lovs § 55, stk. 3 b, er udskudt til behandling i administrative bestemmelser, men